

Принципът на ефективна правна защита така, както е установен в член 47 от Хартата на основните права, може да включва правото на освобождаване от задължението за заплащане на съдебни разходи и/или на разходи за един адвокат в производството за разглеждане на такава жалба.

Въпреки това, задължение на националния съд е да провери дали условията за предоставяне на такава помощ не представляват ограничение на правото на достъп до правосъдие, нарушаващо самата същност на това право, дали с тях се преследва обособена цел и дали съществува разумна степен на пропорционалност между използваните средства и преследваната цел.

В рамките на тази преценка националният съд може да вземе предвид предмета на спора, доколко има основания да се очаква, че молителят ще спечели делото, значимостта на неговия интерес, сложността на приложимото право и производство и възможността му ефективно да защитава позицията си по делото. За да прецени пропорционалността, националният съд може освен това да вземе под внимание размера на разходите във връзка с производството, които трябва да се платят предварително, и дали те представляват непреодолимо препятствие пред достъпа до правосъдие.

Що се отнася до юридическите лица, националният съд може по-специално да отчита тяхното положение. Така той може да вземе под внимание най-вече правно-организационната форма и дали съответното юридическо лице преследва стопанска цел, както и финансовите възможности на неговите съдружници или акционери и възможността им да си осигурят необходимите средства за предявяването на иска или подаването на жалбата.

(¹) ОВ С 194, 30.6.2012 г.

Жалба, подадена на 16 май 2012 г. от FLSmidth & Co. A/S срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 6 март 2012 г. по дело T-65/06, FLSmidth & Co. A/S/Европейска комисия

(Дело C-238/12 P)

(2012/C 303/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: FLSmidth & Co. A/S (представители: M. Dittmer, advokat, J. Ratliff, Barrister, F. Louis, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Като се позовава на член 256, параграф 1, втора алинея, както и на член 263 и член 264 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 31 от Регламент № 1/2003 (¹) на Съвета и член 56 от Статута на Съда, FLSmidth & Co. A/S моли Съда да:

— отмени Решение от 6 март 2012 г. по дело T-65/06,

— отмени решение на Европейската комисия от 30 ноември 2005 г. по преписка COMP/F/38.354 относно производство по член 101 ДФЕС, доколкото се отнася до FLS; или при условията на евентуалност, да намали размера на наложената с това решение на FLS глоба.

— да разпорежи Европейската комисия да понесе съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своите искания FLS изтъква две правни основания, като в подкрепа на второто изтъква две други правни основания.

— Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото не е приложил правилно юридическите критерии за определяне на (окончателната) отговорност на дружество майка. Освен това Общият съд не извел правилните юридически последици от представените му доказателства, доколкото не приел, че FLS е успяло да обори презумпцията за отговорност на дружеството майка.

— Общият съд не проверил дали Комисията е изпълнила задължението си за мотивиране.

— Самата Комисия е допуснала грешка, като не е изпълнила задължението си за мотивиране, доколкото не е разгледала в достатъчна степен доводите и доказателствата, представени от FLS за да обори презумпцията за отговорност на дружеството майка.

— Освен това Комисията не е изпълнила задължението си за мотивиране, доколкото решението не съдържа никакъв отговор на въпроса защо FLS трябва да носи отговорност за периода от декември 1990 г. до декември 1991 г.

При условията на евентуалност FLS повдига четири правни основания.

— Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото не приложил принципа за пропорционалност и за законосъобразност, когато е разглеждал наложената на FLS отговорност; по този начин не намалил съответна въпросната отговорност.

— Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не преустановил неравното третиране от страна на Комисията, като предоставил на Trioplast Industrier AB — а не на FLS — намаление от 30 % по силата на Известието за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер.

— Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато не приложил правилно раздел D, второ тире на Известието за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, доколкото не предоставил на FLS намаление поради неоспорване на фактическите обстоятелства. В допълнение Общият съд не приложил принципа за равно третиране, тъй като не отчетел факта, че на Bonar Technical Fabrics е предоставено намаление от 10 % за най-малкото същото поведение.

— Общият съд нарушил член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като не е постановил решение в разумен срок.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора
ОВ L 1, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167

Жалба, подадена на 7 юни 2012 г. от Ryanair Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 28 март 2012 г. по дело T-123/09, Ryanair Ltd/Европейска комисия

(Дело C-287/12 P)

(2012/C 303/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair Ltd (представители: E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maragkidis, lawyers)

Други страни в производството: Европейска комисия, Италианска република, Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска Съдът:

— да отмени Решение от 28 март 2012 г. на Общия съд (пети състав) по дело Ryanair Ltd/Европейска комисия, T-123/09, за което жалбоподателят е бил уведомен на 29 март 2012 г.;

— да обяви съгласно членове 263 и 264 ДФЕС, че решението на Европейската комисия от 12 ноември 2008 година по преписка за държавна помощ С 26/2008 (заем в размер на 300 милиона евро в полза на Alitalia SpA) е частично недействително, доколкото с него не се разпорежда възстановяване на помощта от правоприемниците на Alitalia, а се предоставя допълнително време на Италия, за да приложи решението;

— да обяви съгласно членове 263 и 264 ДФЕС, че решението от 12 ноември 2008 година по преписка за държавна помощ N510/2008 (продажба на активи на Alitalia SpA) е изцяло недействително;

— да осъди Комисията да заплати собствените си съдебни разноски, както и тези на Ryanair;

при условията на евентуалност,

— да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и

— да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното и във въззивното производство.

Правни основания и основни доводи

Според жалбоподателя оспореното решение следва да се отмени на следните правни основания:

Относно решението на Комисията от 12 ноември 2008 г. по преписка за държавна помощ N 510/2008 (продажба на активи на Alitalia SpA):

1. Нарушение на закона и на процедурата по отношение на допустимостта. Общият съд не уважил оспорването по същество от Ryanair на решението на Комисията, а преформулирал предмета на иска на Ryanair в иск, насочен изключително към защитата на неговите процесуални права;
2. Нарушение на членове 4 и 7 от Регламент (ЕО) № 659/1999 ⁽¹⁾. Задълженията и механизмите за контрол, добавени към мерките, за които е било първоначалното уведомление, представлявали изменения и условия от вида на тези, които са свързани с решенията по член 7 от Регламент (ЕО) № 659/1999. Жалбоподателят счита, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото поради неправилната квалификация на задълженията и механизмите за контрол като поемане на задължения;
3. Нарушение на член 10 от Регламент (ЕО) № 659/1999, доколкото Общият съд отказал да санкционира неразглеждането от страна на Комисията на всички относими характеристики на мерките в техния контекст;
4. Нарушение на член 10 от Регламент (ЕО) № 659/1999. Общият съд установил, че Комисията не е следвало да разглежда други възможности освен продажбата на активи Alitalia, съгласно направеното от Италия уведомление. Като не разгледал възможността дали частен инвеститор не би избрал алтернативно решение, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото;
5. Други видове неспазване на принципа на действащия в рамките на пазарна икономика инвеститор;
6. Непосочване на страната, която следва да възстанови помощта. Според жалбоподателя Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като пренебрегнал икономическата приемственост между Alitalia и CAI.

Относно решението на Комисията от 12 ноември 2008 г. по преписка за държавна помощ С 26/2008 (заем в размер на 300 милиона евро в полза на Alitalia SpA): не са изложени доводи в подкрепа на констатираната недопустимост.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).